

Азъ съмъ трогнатъ, умиленъ до сълзи отъ тия благородни излияния на топли български и човѣшки сърца.

Нѣсото време не ми позволява да имъ благодаря по отдѣлно и по-на дълго. Ще кажа само на прѣдставителитѣ на Просвѣтата и Културата въ столицата тия думи още: "Братя, обичамъ Ви, почитамъ Ви. Вие сте мозѣкътъ, творческата мощъ на България, живо въплочение на нейната нравствена енергия по свѣтлото поле на прогреса. За мене е било винаги голѣма чест да се броя въ Вашитѣ редове".

На прѣдставителитѣ на родната ни войска ще кажа: "Герои покланямъ Ви се! Вие и Вашитѣ бойни другари отъ запаса, стаяката дѣсница на България, дѣсницата, която увѣнча главата ѝ съ вѣнци на неувѣдаема слава. Вие завѣщайте на вѣковетѣ велики примѣри отъ самопожертвуване и героизмъ. Вие бѣхте, и ще бъдете крѣпостта на България. Покланямъ се и прѣдъпаметта на героитѣ паднали на бойното поле за Отечеството, — свѣщенни жертви на свято изпълненъ дългъ къмъ непо!".

На Васъ, жални еднородци отъ <sup>3</sup>Добруджа, <sup>2</sup>Тракия и <sup>1</sup>Македония, остали извънъ границата на България, чеда раздѣлени отъ любимата майка, плачуща за Васъ, които днесъ тъй трогателно ме привѣтствувате, ще кажа: "Мили наскърбени братя, цѣлувамъ Ви мъченишкия вѣнецъ, Твърдостъ, куражъ! Неправдата не е трайна и триумфъ на насието е късъ. Има единъ Богъ на правдата и милостта!"

*Трагедия е само триумфа на разума,  
на истината, на справедливостта. И това  
ще настъпи.*